

SANAT FAKÜLTELERİNİN İSİMLERİNİN İNCELENMESİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Gülşen ASLAN ELKIRAN

Dr. Öğr. Üyesi, Hitit Üniversitesi, gulsenaslanelkiran(at)hitit.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2573-3054

Aslan Elkiran, Gülşen. “Sanat Fakültelerinin İsimlerinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma”. idil, 76 (2020 Aralık): s. 1890–1895. doi: 10.7816/idil-09-76-11

ÖZ

Bu araştırmanın amacı, Türkiye’deki yükseköğretim kurumlarında sanat alanında eğitim veren fakültelerin adlarındaki çeşitliliği belgelemek ve bu çeşitliliğin yol açtığı kavram karmaşasına karşı yalın bir adlandırma önermektir. Tarama modelinde betimsel bir araştırma olarak tasarlanan çalışmada, 2019-2020 eğitim-öğretim yılında öğrenci alan sanat fakültelerinin adları Yükseköğretim Kurulunun istatistik sistemi ve üniversitelerin resmî web sayfaları üzerinden incelenmiş; adların ortaya çıkış sırası, YÖK kayıtlarındaki tarihlere göre izlenmiştir. Araştırma sonucunda 117 üniversitede 119 sanat fakültesi bulunduğu ve bu fakültelerin dokuz farklı adla anıldığı belirlenmiştir. Fakültelerin 93’ü adında “güzel” sıfatını kullanmakta, 26’sı ise bu sıfat yerine “sanat” sözcüğünü “tasarım”, “mimarlık” ya da “sosyal bilimler” ile birleştirmektedir. Yalnızca “Sanat Fakültesi” adını taşıyan bir fakülteye rastlanmamıştır. Öteki fakülte türlerinin büyük çoğunluğu alanı tek ve yalın bir adla karşılarken, sanat fakültelerinde aynı içeriğin sözcüklerin yeri değiştirilerek farklı adlarla sunulduğu görülmektedir. Çalışma, “güzel sanatlar” teriminin on sekizinci yüzyıl Avrupa estetiğinden gelen tarihsel yükünü de göz önünde bulundurarak, bu fakültelerin “Sanat Fakültesi” adı altında birleştirilmesini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Güzel sanatlar fakültesi, sanat ve tasarım fakültesi, yükseköğretim, sanat eğitimi, terminoloji

Makale Bilgisi

Geliş: 8 Ocak 2020

Düzeltilme: 18 Kasım 2020

Kabul: 26 Aralık 2020

Giriş

Sanat, insanın duygu, düşünce ve beğenilerini duyular yoluyla algılanabilir bir biçime dönüştürme çabasıdır. Güzellik anlayışı zamana ve kültüre göre değişse de bu çabanın özünde ortak bir yön bulunur: Bize ait olmayan bir müziği, tanımadığımız bir çiçeğin kokusunu ya da başka bir geleneğe ait bir motifi anlamasak bile beğenebilir, hatta onu kendi sanatımıza uyarlayabiliriz.

Gelişim psikolojisindeki bazı bulgular, insanın çok erken yaşlardan itibaren değer yargılarına dayalı tercihler yaptığını göstermektedir. Yale Üniversitesinden Hamlin, Wynn ve Bloom'un (2007) *Nature* dergisinde yayımlanan deneyinde, altı ve on aylık bebeklerin başkasına yardım eden figürü engelleyen figüre açıkça yeğledikleri görülmüştür. Bu bulgu, iyiye ve güzele yönelimin öğrenilmiş olmaktan çok insan doğasına ait bir eğilim olabileceği görüşünü desteklemektedir.

Kavramları sorgulamadan kullanmak, doğruyu arayan araştırmacı için bir zaafıdır. Mülâyim (2012: 26) sanat yazınındaki bu alışkanlığı şöyle betimler: "Sanat yazılarında birçok terimi, yanlış veya yeri olmadığı halde ikinci anlamlarıyla kullanırken, ne biz karşımızdakileri uyarırız ne de karşımızdakiler bizi uyarırlar. Bu konuda tembellik ederiz. [...] Böylece yanlışlar devam eder ve pekişir." "El sanatları" ya da "güzel sanatlar" gibi yerleşik terimlerin yeterince sorgulanmamış olması da bu tembelliğin bir örneğidir.

Bu araştırmanın çıkış noktası, Türkiye'deki fakülte adları arasındaki belirgin farktır. Tıp, Eğitim, Eczacılık, Mühendislik, Dış Hekimliği, Hukuk, Veteriner, İletişim ya da Fen-Edebiyat fakültelerinin adları yalın, açık ve anlaşılardır. Sanat alanında eğitim veren fakültelerde ise aynı içerik çok sayıda farklı adla karşılanmaktadır. Bu durum, fakülte adlarındaki "sadelik ve anlaşılabilirlik" ilkesinin sanat fakültelerinde neden işlemediği sorusunu gündeme getirmektedir.

Araştırmanın amacı, 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Türkiye'de öğrenci alan sanat fakültelerinin adlarını belgelemek, bu adların tarihsel olarak nasıl çeşitlendiğini ortaya koymak ve kavram karmaşasını gideren yalın bir adlandırma önermektir.

Yöntem

Araştırma, tarama modeline dayalı betimsel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini, 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Türkiye'de görsel sanatlar, müzik, sahne sanatları ve tasarım alanlarında lisans düzeyinde öğrenci alan ve adında "sanat" sözcüğü geçen fakülteler oluşturmaktadır. Örneklem alınmamış, evrenin tamamı incelenmiştir.

Veriler, Yükseköğretim Kurulunun istatistik sistemi (Yükseköğretim Bilgi Yönetim Sistemi), Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezinin kontenjan kılavuzu ve ilgili üniversitelerin resmî web sayfaları üzerinden toplanmıştır. Her fakültenin adı, bağlı olduğu üniversite ve YÖK kayıtlarındaki kuruluş tarihi belirlenmiş; adlar ortak biçimlerine göre gruplanmış ve sıklıkları hesaplanmıştır. YÖK kayıtlarındaki tarihler, bir fakültenin bugünkü adıyla kayda geçtiği tarihi gösterir. Bu nedenle bazı fakülteler bu tarihten önce de başka bir adla eğitim vermiş olabilir. Örneğin İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesinin fakültesi 1984'te Güzel Sanatlar Fakültesi adıyla kurulmuş, bugünkü adını sonradan almıştır. Sabancı Üniversitesinin Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi de üniversitenin öğretime başladığı 1999'dan beri eğitim vermektedir. Bu çalışmada tarihler, adların ortaya çıkış sırasını göstermek amacıyla kullanılmıştır.

Türkiye'de Sanat Fakültesi Adlarının Tarihsel Gelişimi

Türkiye'de akademik sanat eğitiminin başlangıcı, 3 Mart 1883'te öğretime başlayan Sanayi-i Nefise Mektebi'dir: "3 Mart 1883'de, ilk sanat ve mimarlık yüksekokulu olarak öğretime başlayan ve 1928 yılında ilk defa 'Akademi' adını alan Sanayi-i Nefise Mektebi Âlisi akademik anlamda sanat eğitiminin başladığı ilk yüksekokuludur" (Cezar, 1983: 7). Okul, Cumhuriyetin ilanından sonra İnas Sanayi-i Nefise Mektebi ile birleştirilmiş ve "1928 yılından sonra 'Güzel Sanatlar Akademisi' adıyla anılmaya başlamıştır" (Atılğan, 2013: 191). Böylece "güzel sanatlar" terimi Türkiye'de ilk kez bir yükseköğretim kurumunun adında yer almıştır. Akademinin adlandırma konusundaki duyarlılığı 1936'da da görülür: Bu tarihte Akademi bünyesine katılan Şark Tezyini Sanatlar Mektebi, "Türk Tezyini Sanatlar Şubesi" adını almıştır.

"Sanayi-i nefise" ve onun karşılığı olan "güzel sanatlar", Fransızca beaux-arts teriminin aktarımıdır. Bu terim, resim, heykel, mimarlık, müzik ve şiiri ortak bir ilke altında toplayan Batteux'nün (1746) çalışmasıyla yerleşmiş; zanaatlerden ayrılan bir "güzel sanatlar" sistemi on sekizinci yüzyıl Avrupa'sında biçimlenmiştir (Kristeller,

1951; Shiner, 2001). Dolayısıyla “güzel” sıfatı, sanatın niteliğini değil, belirli bir dönemin sanat ile zanaati ayırma kaygısını yansıtır. Bugün güzellik ölçütüyle tanımlanamayan pek çok sanat pratiği düşünüldüğünde, bu sıfatın fakülte adlarında taşıdığı anlam tartışmaya açıktır.

Güzel Sanatlar Akademisi, 1969’da 1172 sayılı Devlet Güzel Sanatlar Akademileri Kanunu ile bilimsel özerkliğe kavuşmuş; 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu ve 20 Temmuz 1982 tarihli 41 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Mimar Sinan Üniversitesine dönüştürülmüştür. Kurum, 2004’te Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi adını almış ve “güzel sanatlar” adını taşıyan ilk üniversite olmuştur (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, 2018). 2017’de kurulan Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi de bu adı taşıyan ikinci üniversitedir.

YÖK kayıtlarına göre “Güzel Sanatlar Fakültesi” adıyla kurulan ilk fakülteler, 20 Temmuz 1982’de Mimar Sinan, Dokuz Eylül, Marmara ve Hacettepe üniversitelerinde açılmıştır. Bunları Anadolu Üniversitesi (1983) ve Akdeniz Üniversitesi (1992) izlemiş; Atatürk, Erciyes, Süleyman Demirel, Mersin ve Tokat Gaziosmanpaşa üniversitelerinden sonra bu adla kurulan son fakülte, 2018’de Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesinde açılmıştır.

Sonraki yıllarda “güzel sanatlar” adına başka alanların adları eklenmiş ve yeni birleşimler ortaya çıkmıştır. YÖK kayıtlarındaki tarihlere göre bu birleşimlerin ortaya çıkış sırası Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Sanat fakültesi adlarının YÖK kayıtlarına göre ortaya çıkış sırası ve 2019-2020’deki sayıları

Fakülte adı	YÖK kayıtlarında ilk tarih	İlk kaydedildiği üniversite	Fakülte sayısı (2019-2020)
Güzel Sanatlar	1982	Mimar Sinan, Dokuz Eylül, Marmara, Hacettepe	66
Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık	1991	İhsan Doğramacı Bilkent	12
Sanat ve Tasarım	1997	Yıldız Teknik	18
Güzel Sanatlar ve Tasarım	2003	İzmir Ekonomi	9
Güzel Sanatlar ve Mimarlık	2010	Antalya Bilim	3
Sanat ve Sosyal Bilimler	2011	Sabancı	2
Mimarlık, Tasarım ve Güzel Sanatlar	2012	Osmaniye Korkut Ata	2
Sanat, Tasarım ve Mimarlık	2014	Düzce; MEF	6
Mimarlık, Güzel Sanatlar ve Tasarım	2019	Sivas Cumhuriyet	1
Toplam			119

Tablo 1, sanat fakültesi adlarının 1980’lerden sonra hızla çeşitlendiğini göstermektedir. 1982’de tek bir ad varken, 2019’a gelindiğinde aynı alan dokuz farklı adla anılır hâle gelmiştir. Yeni adların önemli bir kısmı vakıf üniversitelerinde ortaya çıkmıştır.

Bulgular

2019-2020 eğitim-öğretim yılında Türkiye’de 117 üniversitede 119 sanat fakültesi öğrenci almaktadır. Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesinde hem Güzel Sanatlar Fakültesi hem de Sanat ve Tasarım Fakültesi bulunduğu fakülte sayısı üniversite sayısından fazladır. Fakültelerin adlarına göre dağılımı aşağıdadır.

Güzel Sanatlar Fakültesi (66 fakülte): Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar, Adıyaman, Afyon Kocatepe, Akdeniz, Anadolu, Ankara Hacı Bayram Veli, Ankara, Ankara Yıldırım Beyazıt, Ardahan, Atatürk, Balıkesir, Batman, Beykent, Bitlis Eren, Bolu Abant İzzet Baysal, Bursa Uludağ, Çanakkale Onsekiz Mart, Çankırı Karatekin, Çukurova, Dokuz Eylül, Erciyes, Erzincan Binali Yıldırım, Fatih Sultan Mehmet Vakıf, Gaziantep, Giresun, Hacettepe, Hakkari, Haliç, Harran, Hatay Mustafa Kemal, Iğdır, Işık, İstanbul Arel, İstanbul Aydın, İstanbul Gelişim, İstanbul Yeni Yüzyıl, İzmir Demokrasi, Kafkas, Kahramanmaraş Sütçü İmam, Kırıkkale, Kırşehir Ahi Evran, Kocaeli, Kütahya Dumlupınar, Maltepe, Mardin Artuklu, Marmara, Mersin, Mimar Sinan Güzel Sanatlar, Muğla Sıtkı Koçman, Munzur, Necmettin Erbakan, Nevşehir Hacı Bektaş Veli, Niğde Ömer Halisdemir, Ondokuz Mayıs, Ordu, Selçuk, Sinop, Süleyman Demirel, Şırnak, Tokat Gaziosmanpaşa, Trabzon, Trakya, Uşak, Van Yüzüncü Yıl, Yeditepe ve Zonguldak Bülent Ecevit üniversiteleri.

Sanat ve Tasarım Fakültesi (18 fakülte): Alanya Hamdullah Emin Paşa, Ankara Hacı Bayram Veli, Antalya AKEV, Artvin Çoruh, Beykoz, Burdur Mehmet Akif Ersoy, Doğuş, Eskişehir Osmangazi, İstanbul Kent, İstanbul Kültür, İstanbul Rumeli, İzmir Kâtip Çelebi, Kadir Has, Nişantaşı, Selçuk, Yalova, Yaşar ve Yıldız Teknik üniversiteleri.

Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi (12 fakülte): Atılım, Başkent, Ege, Hitit, İhsan Doğramacı Bilkent, İstanbul Ayvansaray, İstanbul Medipol, İstinye, Manisa Celal Bayar, Recep Tayyip Erdoğan, Tekirdağ Namık Kemal ve Toros üniversiteleri.

Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi (9 fakülte): Altınbaş, Bilecik Şeyh Edebali, İnönü, İzmir Ekonomi, Karabük, Kastamonu, KTO Karatay, Nuh Naci Yazgan ve Siirt üniversiteleri.

Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi (6 fakülte): Alanya Alaaddin Keykubat, Düzce, İstanbul Medeniyet, İstanbul Okan, MEF ve Sakarya üniversiteleri.

Güzel Sanatlar ve Mimarlık Fakültesi (3 fakülte): Antalya Bilim, Hasan Kalyoncu ve İstanbul Gedik üniversiteleri. Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (2 fakülte): İstanbul Esenyurt ve Sabancı üniversiteleri. Mimarlık, Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi (2 fakülte): Kapadokya ve Osmaniye Korkut Ata üniversiteleri. Mimarlık, Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi (1 fakülte): Sivas Cumhuriyet Üniversitesi.

Bu verilere göre 119 fakültenin 93'ü (%78,2) adında "güzel" sıfatını kullanmaktadır. Geri kalan 26 fakülte (%21,8) bu sıfatı kullanmamış, "sanat" sözcüğünü "tasarım", "mimarlık" ya da "sosyal bilimler" ile birleştirmiştir. Yalnızca "Sanat Fakültesi" adını taşıyan bir fakülte bulunmamaktadır.

Tartışma

Bulgular, sanat fakültelerinin adlandırılmasında iki eğilimin bir arada sürdüğünü göstermektedir. Birincisi, 1928'den beri kullanılan "güzel sanatlar" teriminin sorgulanmadan korunmasıdır: Yeni kurulan fakültelerin çoğu bu terimi benimsemeyi sürdürmüştür. İkincisi, terimden uzaklaşmak isteyen kurumların "güzel" sıfatını kaldırırken "tasarım" ya da "mimarlık" gibi yeni öğeler eklemesidir. Her iki eğilim de alanı yalın biçimde adlandırma sonucunu doğurmamış, aksine adların sayısını artırmıştır.

"Güzel" sıfatının gerekçesi, yukarıda değinildiği gibi tarihseldir: Terim, on sekizinci yüzyılda sanatı zanaatten ayırmak için kurulan bir sınıflamanın ürünüdür (Kristeller, 1951; Shiner, 2001). Günümüz sanatı, güzellik ölçütünü çoğu zaman bilinçli olarak dışarıda bırakan pratikleri de kapsamaktadır. Bu durumda "güzel" sıfatı ya gereksiz bir niteleme ya da alanı daraltan bir tanım işlevi görmektedir. "Çirkin sanat" diye bir fakülte olmadığına göre, sıfat, ayırt edici bir işlev de taşımamaktadır.

"Tasarım" sözcüğünün eklenmesi de benzer bir sorun yaratmaktadır. Özgün bir sanat yapıtı tasarım sürecinden geçmeden ortaya çıkamaz; tasarımsız bir üretim kopya ya da taklit olur. Bu açıdan "Sanat ve Tasarım" adı, ayrı bir alanı değil, sanatın zaten içerdiği bir boyutu öne çıkarmaktadır. Aynı durum "mimarlık" için tam olarak geçerli değildir; mimarlık bölümleri de barındıran fakültelerde bu sözcük, fakültenin kapsamını göstermesi bakımından anlamlı olabilir. Ancak öteki fakülte türlerinde benzer alanlar "ve" bağlacıyla tek bir adda birleştirilmemekte, kapsam bölüm adlarıyla gösterilmektedir.

Adlandırmadaki çeşitliliğin ne kadar biçimsel olduğunu en açık biçimde iki ad göstermektedir: "Mimarlık, Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi" ile "Mimarlık, Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi" arasındaki tek fark, iki sözcüğün yer değiştirmesidir; bu değişiklik fakültenin kapsamında hiçbir fark yaratmamaktadır. Benzer biçimde İstanbul Esenyurt ve Sabancı üniversitelerindeki "Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi" adı, alışılmış kalıbın dışına çıkma çabasını gösterse de sanat alanını yine tek başına adlandırmamaktadır.

Adlandırmadaki bu arayışı, sanat alanındaki gelenek tartışmasından ayrı düşünmek güçtür. Gelenek, sanat ve sanatçı için önemli bir beslenme kaynağı olmakla birlikte, postmodern süreçte uzunca bir dönem yadsınan bir kavram olmuştur; bunun ardında geleneksel olanın eleştirilemez gibi algılanması yatmaktadır (Büyükkol, t.y.). Yüksel'in (1997: 399) yıllar önce yaptığı saptama bugün de geçerliliğini korumaktadır: "Ne tuhaftır ki yapıtlarında eski uygarlık izlerine yer veren sanatçılar tepki almazken geleneksel sanatlarımıza gönderme yapanlar 'gerici, geçmişte kalmış, asla çağdaş sanatla bağdaşmaz' gibi yorumlarla kınanmaktadır. Oysa çağdaş bütün sanatlar, geleneksel izler taşıdığı ölçüde önem kazanır." Fakülte adlarındaki yenilik arayışının da çoğu zaman kavramsal bir gerekçeden çok yeni ve çekici görünme kaygısından beslendiği düşünülmektedir.

Sonuç ve Öneriler

Araştırmada, 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Türkiye'de 117 üniversitede öğrenci alan 119 sanat fakültesinin dokuz farklı adla anıldığı belirlenmiştir. Fakültelerin 66'sı "Güzel Sanatlar", 18'i "Sanat ve Tasarım", 12'si "Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık", 9'u "Güzel Sanatlar ve Tasarım", 6'sı "Sanat, Tasarım ve Mimarlık", 3'ü "Güzel Sanatlar ve Mimarlık", 2'si "Sanat ve Sosyal Bilimler", 2'si "Mimarlık, Tasarım ve Güzel

Sanatlar" ve 1'i "Mimarlık, Güzel Sanatlar ve Tasarım" adını taşımaktadır. Fakültelerin 93'ü adında "güzel" sıfatını kullanmakta, yalnızca "Sanat Fakültesi" adını taşıyan bir fakülte ise bulunmamaktadır.

Bu tablo, aynı alanın tek bir yalın adla karşılanması gerektiği görüşünü desteklemektedir. Öteki fakülte türlerinde olduğu gibi sanat fakültelerinde de alanın kapsamı bölüm ve program adlarıyla gösterilebilir. Bu doğrultuda şu öneriler getirilmektedir:

1. Sanat alanında eğitim veren fakülteler, yalın ve anlaşılır "Sanat Fakültesi" adı altında birleştirilmelidir. Fakültenin kapsadığı alanlar (resim, heykel, müzik, sahne sanatları, tasarım, mimarlık vb.) bölüm adlarıyla gösterilmelidir.

2. Yeni fakülte kurulurken ya da fakülte adları değiştirilirken, yalnızca sözcüklerin yerini değiştiren ya da tarihsel gerekçesini yitirmiş sıfatlar ekleyen adlandırmalardan kaçınılmalıdır.

3. Sanat terminolojisinde yerleşik terimlerin (güzel sanatlar, el sanatları, geleneksel ve gelenekli sanatlar gibi) tarihsel kökenleri ve bugünkü karşılıkları üzerine sanat tarihçileri, sanatçılar ve dilbilimcilerin katılacağı ortak çalışmalar yapılmalıdır.

Kaynaklar

- Atılğan, S. "Orta Öğretim Anadolu Güzel Sanatlar Liselerinde Geleneksel Türk El Sanatları Eğitiminin Yeri ve Önemi". *Sanat Tarihi Dergisi* 22.1 (2013): 189-210.
- Batteux, Charles. *Les beaux-arts réduits à un même principe*. Paris: Durand, 1746.
- Büyükkol, S. "Sanatta 'Gelenek' Kavramına Postmodern Bir Bakış". *Sanat Teorisi*. t.y. <<http://www.sanatteorisi.com/sanatteorisi.asp?sayfa=Makaleler&icerik=Goster&id=4012>>.
- Cezar, Mustafa. "Güzel Sanatlar Akademisi'nden 100. Yılda Mimar Sinan Üniversitesi'ne". *Güzel Sanatlar Eğitiminde 100 Yıl*. İstanbul: Mimar Sinan Üniversitesi Yayınları, 1983.
- Hamlin, J. Kiley, Karen Wynn ve Paul Bloom. "Social Evaluation by Preverbal Infants". *Nature* 450 (2007): 557-559.
- Kristeller, Paul Oskar. "The Modern System of the Arts: A Study in the History of Aesthetics (Part I)". *Journal of the History of Ideas* 12.4 (1951): 496-527.
- Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi. Tarihçe. 12 Kasım 2018. <<https://www.msgsu.edu.tr/tr-TR/tarihce/123/Page.aspx>>.
- Mülayim, Selçuk. "Süslemeden Tezyinat". *Sanat ve Tasarım Dergisi* 9 (2012).
- Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi. 2018 YKS Kontenjan Kılavuzu. 2018. Mayıs 2019. <<http://dokuman.osym.gov.tr/pdfdokuman/2018/YKS/KONTKILAVUZ06082018.pdf>>.
- Shiner, Larry. *The Invention of Art: A Cultural History*. Chicago: University of Chicago Press, 2001.
- Yükseköğretim Kurulu. Yükseköğretim Bilgi Yönetim Sistemi. 2019. Haziran 2019. <<https://istatistik.yok.gov.tr>>.
- Yüksel, Ş. "Çağdaşlığa Açık Olmak Aslında Yaşamın Kendisine Olan Doğal Bir Zorunluluktur". *Türkiye'de El Sanatları Geleneği ve Çağdaş Sanatlar İçindeki Yeri Sempozyumu Bildirileri*. Ankara: Kültür Bakanlığı HAGEM Yayınları, 1997.

A RESEARCH ON NAMES OF FACULTIES OF ART

Gülşen ASLAN ELKIRAN

ABSTRACT

The aim of this study is to document the diversity in the names of the faculties that provide art education in Turkish higher education institutions and to propose a plain naming that resolves the conceptual confusion caused by this diversity. Designed as a descriptive survey, the study examined the names of the art faculties admitting students in the 2019-2020 academic year through the statistics system of the Council of Higher Education (YÖK) and the official websites of the universities; the order in which the names emerged was traced through the dates in YÖK records. The study found 119 art faculties in 117 universities, named in nine different ways. Ninety-three of these faculties use the adjective "fine" in their names, while 26 combine the word "art" with "design", "architecture" or "social sciences" instead. No faculty bears the name "Faculty of Art" alone. Whereas most other types of faculties name their field with a single, plain term, art faculties present the same content under different names, often merely by changing the order of the words. Taking into account the historical background of the term "fine arts", which derives from eighteenth-century European aesthetics, the study proposes that these faculties be gathered under the name "Faculty of Art".

Keywords: Faculty of fine arts, faculty of art and design, higher education, art education, terminology